

183

Р Е Ш Е Н И Е

гр. Шумен, 15.11.2013 г.

Шуменски окръжен съд, в съдебно заседание на петнадесети октомври две хиляди и тринадесета година, в състав

СЪДИЯ: Т. Димитрова

с участието на секретаря Ю. Атанасова, като разгледа докладваното от докладчика т.д. № 586 по описа за 2011 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по молба на „Булгаргаз „ ЕАД, гр. София, представлявано от изпълнителния директор Димитър Иванов Гогов, в която се твърди, че „Топлофикация – Шумен „ ЕАД, гр. Шумен, представлявано от изпълнителния директор Димитър Иванов Зайков има към дружеството парични задължения, произтичащи от договор за доставка на природен газ № 3/25.11.1998 г. и споразумение от 30.11.2010 г., възлизащи към 30.11.2010 г. в размер общо на 3 404 274.05 лева – на основание цитирания договор, от които 3 310 702.89 лева – главница, представляваща неплатена цена на доставени количества природен газ за периода м. 12.2010 г. – м. 03.2011 г. и 93 571.16 лева – лихви към 30.09.2011 г., и на 15 141 483.78 лева – на основание допълнителното споразумение, от които 13 280 918.94 лева – главница и 1 860 564.62 лева – лихви за забава към 30.09.2011 г.. Последното плащане от страна на длъжника за погасяване на задълженията му е било извършено на 31.01.2011 г., в размер на 74 000.00 лева, като няма осъществени последващи погашения. Позовавайки се на изложеното, ищецът счита, че, поради спиране на плащанията си, ответното дружество е неплатежоспособно по смисъла на 608 от ТЗ, и моли съдът да постанови решение, с което да обяви неплатежоспособността му и определи началната ѝ дата, да открие производство по несъстоятелност и да допусне обезпечение чрез налагане на заповест и възбрана върху цялото имущество на несъстоятелния длъжник. В pleading-а си по същество процесуалният му представител моли и за постановяване прекратяване дейността на ответника, продължаване действието на обезпечителните мерки по чл.629а, т.3 от ТЗ и присъждане на извършване по делото разноски.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК, ответникът депозира отговор на исковата молба, в който я оспорва като изцяло неоснователна и недоказана и моли за отхвърлянето ѝ, като му бъдат присъдени и извършените по делото разноски. Възраженията му са за нищожност на договор за доставка на природен газ № 3/25.11.1998 г. и последващите го споразумения, на основание чл.26,

ал.1 и ал.2 от ЗЗД и чл.236, ал.2 от ТЗ, за недоказаност вземанията на ищеца по отношение на тяхната изискуемост и размер, както и за погасяване на вземанията по споразумение от 30.11.2010 г., в размер общо на 14 502 534.92 лева, от които 13 280 918.94 лева – главница и 1 122 615.98 лева – лихви, плащанията за които са дължими преди 04.10.2008 г., поради изтичане на предвидената в чл.111, б."в" от ЗЗД погасителна давност.

Молбата е депозирана от надлежно легитимирано лице, редовна и допустима. Към същата са приложени и всички, изискуеми по чл.628, ал.2 и ал.3 от ТЗ документи.

Предявеният иск е с правно основание чл.625, вр. чл.608 от ТЗ.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност се установи следното: На 25.11.1998 г. между „Булгаргаз „ЕАД и „Топлофикация – Шумен „ЕАД е сключен договор № 3 от 25.11.1998 г., по силата на който първото дружество се е задължило, считано от 01.01.1999 г., да доставя на второто природен газ, с договорено по спецификация за съответната година качество и налягане, за периода на действие на договора – до 31.12.2010 г., срещу насречно задължение на купувача да заплаща цената на доставената му суровина, чрез банкови преводи по сметка на доставчика за договореното минимално количество природен газ за съответния месец, на части, а именно: до 10-то число на месеца – 50% от стойността на количеството и до 25-то число на месеца – оставащите 50%. В случаите, когато срокът изтича в неработен ден, преводът се осъществява на първия следващ срока работен ден. Със споразумение от 28.11.2002 г. е изменен чл.7.1.1 от договора, касаещ дължимост на неустойка от купувача при забава на плащанията за доставени му количества природен газ. Със споразумение от 05.11.2004 г. е прието, че задълженията на „Топлофикация – Шумен „ЕАД за доставен и неизплатен природен газ към 31.10.2004 г. възлизат на 2 659 355.46 лева, от които 2 536 925.52 лева – главница и 122 429.94 лева – неустойки, като е договорен план за разсроченото им плащане и неустойка при просрочие на погасителните вноски, в размер на ОЛП плюс 10 пункта. Със споразумение от 21.10.2005 г. е прието, че неизплатените от купувача суми за доставка на природен газ към 30.09.2005 г. възлизат на 3 668 103.36 лева, от които 3 557 991.90 лева – главница и 110 111.46 лева – неустойка, като е приет график за разсроченото им плащане и уговорена неустойка за забава в размер на ОЛП плюс 10 пункта. На 04.05.2006 г. на Булгаргаз „ЕАД е издаден изпълнителен лист срещу „Топлофикация – Шумен „ЕАД, въз основа на определение от 10.04.2006 г. по гр.д. № 4635/2006 г. на

СРС, за сумата от 5 260 933.92 лева – цена на доставен природен газ за периода 01.12.2005 г. – 10.02.2006 г., ведно със законната лихва от 23.02.2006 г. и мораторна лихва в размер на 150 600.11 лева. Въз основа на същия изпълнителен титул е образувано изп.д. № 312/2006 г. по описана СИС при ШРС, прекратено с разпореждане от 07.11.2006 г., на основание чл.330, ал.1, б."б" от ГПК /отм. /. Със споразумение от 27.10.2006 г. е прието, че задълженията на ответника към ищеца към 30.09.2006 г. възлизат на 5 426 512.45 лева и е договорено разсроченото им плащане. С решение № 45/15.01.2007 г. по ф.д. № 1371/1990 г. на СГС е вписано преобразуване на „ Булгаргаз „ ЕАД чрез отделяне на две новоучредени дружества, а именно „ Булгаргаз „ ЕАД – ищец по делото и „ Булгартрансгаз „ ЕАД, както и промяна наименованието на дружеството на „ Булгаргаз – Холдинг „ ЕАД, и на предмета му дейност. Новоучреденото дружество „ Булгаргаз „ ЕАД, гр. София е вписано в ТР с решение № 1/15.01.2007 г. по ф.д. № 16440/2006 г. на СГС. Не се оспорва от ответника, че, по силата на извършеното преобразуване, ищецът е правопреемник на „ Булгаргаз „ ЕАД по отношение задълженията му за доставка на природен газ по договор № 3/25.11.1998 г., както и на вземанията на праводателя си по него. В тази връзка, между страните е било сключено допълнително споразумение към посочения договор, с дата 01.03.2007 г., с което съществените му условия не са променени. С допълнително споразумение от 17.10.2007 г. е прието, че задължението на купувача за доставен, но неизплатен природен газ до 30.09.2007 г. възлиза на 6 185 963.56 лева, от които 6 019 784.89 лева – главница и 166 178.67 лева – лихва. С допълнително споразумение от 02.08.2010 г. срокът на действие на договор № 3/25.12.1998 г. е продължен до 31.12.2011 г. включително. На 30.11.2010 г. е сключено последващо споразумение, с което страните са се съгласили, че задълженията на „ Топлофикация – Шумен „ ЕАД за доставен, но неизплатен природен газ към 09.11.2010 г. възлизат в размер общо на 14 502 534.92 лева, от които 13 280 918.94 лева – главница и 1 221 615.98 – лихва, и са договорили длъжникът да изплати задължението си в срок до 60 месеца, в съответствие с погасителен план – неразделна част от споразумението, като до 20.12.2010 г. преведе сумата от 2 000 000.00 лева, включваща първа вноска по погасителния план, лихвата от 1 221 615.98 лева и лихвите по т. 5 и 6 от споразумението. При условие, че общия сбор от посочените суми е по-малък от 2 000 000.00 лева, с разликата се погасява съответната част от последната вноска по погасителния график. В т. 5, 6, 7, 8, 10, 11 и 13 от споразумението страните са уговорили, че от 10.11.2010 г. до 29.11.2010 г. „ Топлофикация – Шумен „ ЕАД дължи лихва в

размер на ОЛП плюс 10 пункта върху главницата, платима не по-късно от датата на падежа на първата вноска, а считано от 30.11.2010 г. до окончателното изплащане на задължението – лихва в размер на ОЛП плюс 4 пункта, която се начислява върху остатъчния размер по главницата и се заплаща ежемесечно не по-късно от датата на падежа на съответната вноска. За дата на извършване на плащанията се приема датата на заверяване на банковата сметка на „Булгаргаз „ ЕАД. При неизпълнение на някоя от дължимите вноски, длъжникът дължи лихва в размер на ОЛП плюс 10 пункта върху неизплатената в срок вноска, до датата на окончателното ѝ плащане. Погасяването на задълженията се извършва по реда на чл.76, ал.2 от ЗЗД. В случай на забава при плащане на някоя от сумите по споразумението с повече от 5 дни, „Булгаргаз „ ЕАД има право да преустанови подаването на природен газ, като цялата неизплатена част от дължимите главница и лихви по т.1 става незабавно изискуема. От приложените справка за задължения, 7 бр. платежни нареждания и заключението на ССЕ от 18.04.2012 г. се установява, че, в изпълнение на поетите със споразумението задължения, дружеството ответник е изплатило общо 518 000.00 лева, като последното плащане, в размер на 74 000.00 лева, е извършено на 31.01.2011 г.. С посочената сума от 518 000.00 лева е погасена част от лихвата, в резултат на което към 30.09.2011 г. непогасените задължения на ответника по споразумението са в размер на 13 280 918.94 лева – главница и 1 860 564.62 лева – лихви. Видно от представените от ищеца месечни актове за доставка, фактури и известия за доставянето им, както и от заключението на ССЕ, за месеците 12.2010 г. и 01., 02. и 03.2011 г. „Топлофикация – Шумен „ ЕАД дължи на „Булгаргаз „ ЕАД, за доставени ѝ количества природен газ, сумите от 3 310 702.89 лева – главница и 93 571.61 лева – лихва към 30.09.2011 г.. Не се спори, че доставчикът е преустановил подаването на газ до ответника на 29.03.2011 г.. От заключенията по изслушаните ССЕ и представените финансови отчети се изяснява, че визираните по-горе задължения са били отразени счетоводно от длъжника към датата на завеждане на молбата по чл.625 от ТЗ, включени са в дневника за покупките по ДДС и е ползван данъчен кредит по тях, като последният не отрича, че ищецът е изпълнил точно задълженията си за доставка на природен газ, съобразно договор № 3/25.11.1998 г. и последващите го споразумения.

Възраженията на ответника, развити подробно в отговора на исковата молба, са, че, договорните отношения между страните се основават на нищожни договор и допълнителни споразумения. След запознаване с доказателствата по делото, съдът намери

възраженията за неоснователни, поради следното: Както договорът от 25.11.1998 г., така и допълнителните споразумения към него отговарят на изискванията за форма по чл.173, ал.1 от ЗЕ. На следващо място, по силата на извършеното преобразуване на „Булгаргаз „ ЕАД, сега „Булгаргаз - Холдинг „ ЕАД, и на основание ал.8 и ал.9 от пар.22 от ЗЕ, ищецът е заместил доставчика по договор № 3/25.11.1998 г. в частта, касаеща уреждане на отношенията между страните по него, свързани с доставка на природен газ, а „Булгартрансгаз „ ЕАД – в частта, касаеща преноса на газ. С оглед въведеното в законодателството разделение дейностите по доставка и пренос на природен газ между различни правни субекти и, при липсата на правна регламентация в обратния смисъл в ЗЕ, респ. в реципираните директиви, се налага извод, че, след встъпването му в правата на доставчик по договор № 3/25.11.1998 г., в качеството си на носител на лицензия за съответната дейност, ищецът е могъл да договаря самостоятелно относно доставката на газ с потребителя, без да е задължително участието и на дружеството, лицензирано за извършване пренос на суровината, поради отсъствието на законова пречка отношенията с това юридическо лице да се уреждат с отделни договори между него и доставчика или между него и потребителя. Поради горното, съдът приема, че „Булгартрансгаз „ ЕАД не е задължителна страна в договорните отношения между ищеца и ответника във връзка с доставката на природен газ, както и, че подписаните между тях споразумения не са нищожни поради липса на форма, а още по-малко, сключеният преди законодателните промени договор от 25.11.1998 г.. В тази връзка, следва да се отбележи и, че неучастието в договора на задължителна страна е основание за нищожност на сделката поради липса на съгласие, а не поради отсъствие на форма. Предвид изложеното и, че визираните споразумения имат за предмет единствено доставката, а не преноса на природен газ, заключава, че възраженията на ответника са неоснователни и следва да се отхвърлят. Другите възражения на длъжника са, че споразумението от 30.11.2010 г. е нищожно, тъй като преурежда вече погасени вземания на кредитора, за които е изтекла визираната в чл.111, б.„б“ от ЗЗД тригодишна давност, считано от датата на предходното споразумение от 17.10.2007 г., както и поради противоречие с чл.236 от ТЗ. По първото от възраженията се установява, че в споразумението от 30.11.2010 г. не е отразена началната дата на периода, през който са кумулирани посочените в него задължения. Упоменато е само, че това са главница и лихви за доставени, но неизплатени количества природен газ за периода до 09.11.2010 г.. Предвид съдържанието на чл.1.1, 1.2 и 1.3 от договор № 3/25.11.1998 г. може да бъде изведено

заклучение, че договорът, съответно визираното допълнително споразумение, касаят периодични доставки на природен газ, поради което, по отношение вземанията на доставчика за цената им е приложима кратката тригодишна погасителна давност по чл.111, б. „б“ от ЗЗД. В споразумение 17.10.2007 г. ответникът е признал, че задълженията му към ищеца до 30.09.2007 г. възлизат на 6 185 963.56 лева, от които 6 019 784.89 лева – главница и 166 178.67 лева – лихва. С писмо - потвърждение от 15.01.2008 г. същият е заявил, че задълженията му към „Булгаргаз“, ЕАД до 30.11.2007 г. са в размер на 6 599 024.35 лева. С писмо 27.01.2009 г. е потвърдил задължения към 31.12.2008 г. в размер на 4 780 869.21 лева – текущи, 4 307 784.89 лева – разсрочени и 412 087.40 лева – за лихви. С молба от 11.02.2010 г. е признал задължения към 31.12.2009 г. в размер на 12 774 571.18 лева, от които 11 926 201.25 лева – главница и 848 369.93 лева – лихви, а с молба от 17.09.2010 г. – задължения към 31.08.2010 г. в размер на 14 368 019.69 лева, от които 13 280 918.94 лева – главница и 1 087 100.75 лева – лихви. Съгласно чл.116, б. „а“, от ЗЗД, давността се прекъсва с признаване на вземането от длъжника. С прекъсване на давностния срок, изтеклият дотогава не се зачита и започва да тече нов. Предвид горното и, че всяко от упоменатите писмени изявления на ответника съставлява признание на задълженията му за периода от 30.09.2007 г. до 31.08.2010 г., съдът приема, че по отношение на тях не е могъл да изтече пълният давностен срок по чл.111, б. „б“ от ЗЗД, поради което възражението за изтекла погасителна давност, респ. – за нищожност на споразумението от 30.11.2010 г. е неоснователно и следва да се отхвърли. Що се отнася до възражението за нищожност поради противоречие с разпоредбите на чл.236, ал.1 – ал.3 от ТЗ, следва да се отбележи, че, съгласно изричната норма на чл.236, ал.4 от ТЗ, сделките, сключени в нарушение на ал.1 – ал.3 са действителни, като лицето, което ги е сключило отговаря пред дружеството за причинените вреди. Независимо от горното, съдът счита, че волеизявлението на директора на „Топлофикация – Шумен“, ЕАД, обективизирано в споразумението от 30.11.2010 г. няма за предмет поемане на нови задължения, чиито размер за текущата година надхвърля половината от стойността на активите на дружеството, а признаване на стари такива и договаряне на разсроченото им плащане, поради което не е налице нито една от хипотезите на чл.236, ал.2 от ТЗ. Съобразно устава на ответното дружество, вписан в ТР на 21.10.2010 г. и действащ към датата на сключване на споразумението от 30.11.2010 г., последното не касае и сделки по чл.236, ал.1 и ал.2 от ТЗ, което изключва приложимостта на цитираните разпоредби за конкретната хипотеза. Що се отнася до

доводите на ответника за неприложимост на чл.236, ал.4 от ТЗ, намира, че са изцяло ирелевантни, по причина, че нормата е създадена в защита на гражданско-правния оборот и е с императивен характер, поради което не може да бъде дерогирана.

Ответникът представя рамков договор от 11.12.2010 г. между „Титан Пауър“, ООД, гр. София или „Ер Ве Е България“, ООД, гр. София, в качеството на доставчик, „Топлофикация – Шумен“, ЕАД, гр. Шумен, в качеството на купувач и Община – Шумен, като едноличен собственик на топлофикационното дружество, по силата на който доставчикът се е съгласил да встъпи или осигури встъпването на трето юридическо лице като съдлъжник по дълга на „Топлофикация – Шумен“, ЕАД към „Булгаргаз“, ЕАД, да участва в преструктуриране на задълженията към същото дружество и да извърши плащанията по погасяването, които дължникът не може да извърши, както и допълнително споразумение от 18.02.2011 г. към договора и джиро за залог на притежаваните от Община – Шумен поименни акции в „Топлофикация – Шумен“, ЕАД в полза на „Ер Ве Е България“, ООД, за обезпечаване вземанията на дружеството към „Топлофикация – Шумен“, ЕАД за погасяване на задълженията му към „Булгаргаз“, ЕАД, основаващи се на договор за встъпване в дълг от 11.12.2010 г.. В срока по чл.193, ал.1 от ГПК ищецът оспорва датата на съставяне на визираните документи, както и съдържанието на допълнителното споразумение от 18.02.2011 г., във връзка с което, с протоколно определение от 24.01.2012 г., е открито производство по оспорването им. Съгласно, чл.193, ал.3 от ГПК, когато се оспорва документ, който не носи подписа на страната, която го оспорва, тежестта за доказване на истинността му пада върху страната, която го е представила. Предвид това и, че в хода на производството ответникът не ангажира надлежни доказателства за достоверността на датата на въпросните частни диспозитивни документи, съответно за верността на съдържанието на споразумението от 18.02.2011 г., съдът приема оспорването им от ищеца за доказано.

Позовавайки са изнесените фактически и правни доводи и на обстоятелството, че ответникът не представя доказателства, че е погасил някое от задълженията си към „Булгаргаз“, ЕАД, лично или чрез трето лице – съдлъжник по дълга, съдът намира за безспорно установено, че ищецът по делото е негов кредитор по търговска сделка за доставка на природен газ, за парични вземания в размер на 3 404 274.05 лева – на основание договор № 3/25.11.1998 г., от които 3 310 702.89 лева – главница и 93 571.16 лева – лихви към 30.09.2011 г., съответно в размер на 15 141 483.78 лева – на основание

допълнително споразумение към посочения договор от 30.11.2010 г., от които 13 280 918.94 лева – главница и 1 860 564.62 лева – лихви за забава към 30.09.2011 г..

От друга страна, от представените по делото документи и заключенията на вещите лица по допуснатите ССЕ, се доказва, че към 30.12.2010 г. задълженията на ответника са били в размер общо на 16 311 719.27 лева, а към 30.09.2011 г. – в размер на 19 617 627.51 лева, като стойността на активите му към 30.12.2010 г. е 6 189 255.34 лева – ДМА, 535 802.18 лева – материали и 1 444 788.33 лева – вземания към клиенти, а към 30.09.2011 г.: 6 026 384.02 лева – ДМА, 546 210.43 лева – материали и 1 310 360.20 лева – вземания към клиенти. Финансовият анализ на „Топлофикация – Шумен“, ЕАД за периода 2006 г. – 30.09.2011 г. показва, че коефициентът му за обща ликвидност е 1.29 – за 2006 г., 2.42 – за 2007 г., 0.76/0.26 – за 2008 г., 0.49/0.17 – за 2009 г., 0.30/0.27 – за 2010 г. и 0.29/0.11 – за 2011 г. / до 30.09.2011 г./; коефициентът на бърза ликвидност: 1.23 – за 2006 г., 2.28 – за 2007 г., 0.72/0.20 – за 2008 г., 0.44/0.13 – за 2009 г., 0.27/0.19 – за 2010 г. и 0.26/0.07 – за 2011 г.; коефициентът на незабавна ликвидност: 1.23 – за 2006 г., 2.28 – за 2007 г., 0.72/0.20 – за 2008 г., 0.44/0.13 – за 2009 г., 0.27/0.19 – за 2010 г. и 0.26/0.07 – за 2011 г.; коефициентът на абсолютна ликвидност: 0.02 – за 2006 г., 0.01 – за 2007 г., 0.01 – за 2008 г., 0.0 – за 2009 г., 0.0 – за 2010 г. и 0.04/0.00 – за 2011 г.; коефициентът на финансова автономност: 0.50/1.01 – за 2006 г., 0.45/0.83 – за 2007 г., 0.24/0.31 – за 2008 г., -0.10/0.00 – за 2009 г., -0.54/-0.35 – за 2010 г. и -0.74/0.84 – за 2011 г.; коефициентът на задлъжнялост на пасивите: 1.99/0.99 – за 2006 г., 2.20/1.20 – за 2007 г., 4.18/3.18 – за 2008 г., -12.72 – за 2009 г., -2.85 – за 2010 г. и 1.19 – за 2011 г.; коефициентът на ефективност на разходите: 0.68 – за 2006 г., 0.82 – за 2007 г., 0.48 – за 2008 г., 0.49 – за 2009 г., 0.39 – за 2010 г. и 0.90 – за 2011 г.; коефициентът на ефективност на приходите: 1.48 – за 2006 г., 1.22 – за 2007 г., 2.07 – за 2008 г., 2.02 – за 2009 г., 2.55 – за 2010 г. и 1.11 – за 2011 г.; коефициентът на рентабилност на приходите от продажби: -0.54 – за 2006 г., -0.25 – за 2007 г., -1.25 – за 2008 г., -1.25 – за 2009 г., -2.24 – за 2010 г. и -0.45 – за 2011 г.; коефициентът за рентабилност на собствения капитал: -0.28 – за 2006 г., -0.16 – за 2007 г., -0.96 – за 2008 г., 391.00 – за 2009 г., 0.76 – за 2010 г. и -0.06 – за 2011 г.; коефициентът на рентабилност на пасивите: -0.28 – за 2006 г., -0.13 – за 2007 г., -0.30 – за 2008 г., -0.25 – за 2009 г., -0.27 – за 2010 г. и -0.06 – за 2011 г.; коефициентът за капитализация на активите: -0.14 – за 2006 г., -0.07 – за 2007 г., -0.23 – за 2008 г., -0.25 – за 2009 г., -0.41 – за 2010 г. и -0.03 – за 2011 г.. За посочения период дружеството е притежавало ДМА на стойност 7 737 000.00 лева – за 2006 г.,

7 314 000.00 лева – за 2007 г., 6 966 000.00 лева – за 2008 г., 6 410 000.00 лева – за 2009 г., 6 189 000.00 лева – за 2010 г., 6 027 000.00 лева – до 30.09.2011 г., а към 31.12.2011 г. – на стойност 24 645 000.00; КМА на стойност 8 300 000.00 лева – за 2006 г., 8 281 000.00 лева – за 2007 г., 7 619 000.00 лева – за 2008 г., 6 390 000.00 лева – за 2009 г., 4 896 000.00 лева – за 2010 г., 5 626 000.00 лева – до 30.09.2011 г., а към 31.12.2011 г. – на стойност 2 959 000.00 лева; дългосрочни задължения в размер на 536 000.00 лева – за 2006 г., 4 238 000.00 лева – за 2007 г., 345 000.00 лева – за 2008 г., 249 000.00 лева – за 2009 г., 153 000.00 лева – за 2010 г., 152 000.00 лева – до 30.09.2011 г., и краткосрочни задължения в размер на 6 411 000.00 лева – за 2006 г., 3 420 000.00 лева – за 2007 г., 9 974 000.00 лева – за 2008 г., 13 148 000.00 лева – за 2009 г., 10 986 000.00 лева – за 2010 г. и 14 022 000.00 лева – до 30.09.2011 г.. Съгласно изготвените от търговеца баланси, финансовите му резултати са 2 244 000.00 лева загуба – за 2006 г., 1 125 000.00 лева загуба – за 2007 г., 3 378 000.00 лева загуба – за 2008 г., 4 859 000.00 лева загуба – за 2009 г., 4 597 000.00 лева загуба – за 2010 г., 2 690.00 лева загуба – до 30.09.2011 г.. Към 30.11.2011 г. същият е разполагал с парични средства в брой в размер на 578.95 лева и парични средства в банки в размер на 135 597.85 лева. Към 31.12.2011 г. задълженията на дружеството са били в размер общо на 14 213 894.40 лева, а към 20.08.2013 г. – 14 350 433.43 лева. Според допълнителното заключение на в.л. Константинова, към 20.08.2013 г. ответникът е извършвал разплащания към кредитори. Същият разполага и с имущество за покриване на разносните в производството по несъстоятелност за срок от 12 месеца. На база изнесените данни, експертите заключават, че за периода след 31.12.2008 г. ответникът не притежава достатъчно оборотни средства, с които да оперира, не може да покрива задълженията си към кредитори само с вземанията си от клиенти и налични парични средства, не разполага с активи с висока степен на ликвидност, достатъчни да покрият задълженията му, без опасност за кредиторите, намира се във финансова зависимост и затрудненията му за плащане на задълженията му не могат да бъдат определени като временни.

Ответникът представя доказателства, че, с влязло в сила на 13.05.2013 г., решение по адм.д. № 973/2012 г. на ВАДС е отменен РА № 271103549/17.11.2011 г. на гл. инспектор по приходите при ТД на НАП – Варна, за сумата от 50 198.06 лева, която сума следва да се приспадне от размера на задълженията му към 20.08.2013 г..

При така установените обстоятелства, съдът намира за доказано, че ответникът е търговец смисъла на ТЗ, който има значителни по размер ликвидни и изискуеми парични задължения,

произтичащи от търговски сделки, както и задължения към Държавата, преустановил е основните си плащания и не разполага със средства и имущество за покриване на задълженията си, без опасност за интересите на кредиторите, като затрудненията му не са временни. Ето защо, приема, че същият е неплатежоспособен по смисъла на чл.608 от ТЗ.

С оглед данните по делото и заключението на вещите лице по СИЕ, за начална дата на неплатежоспособността следва да бъде определена 01.01.2009 г., към която ответникът калкурира задължения и загуби, които формират коефициенти на ликвидност под 1, определящи невъзможността му да изпълни задълженията си кредитори. Наличното имущество на длъжника е достатъчно за покриване началните разноси в производството по несъстоятелност, поради което отпада нуждата от приложение на чл.629б от ТЗ.

Твърденията на ответника, че, съобразно одиторския доклад, дружеството работи и има различни коефициенти, респ., че, след извършена преоценка на активите и пасивите му, се установява, че разполага с достатъчно имущество и, че продължава стопанската си дейност, не следва да се кредитират. Одиторският доклад, както и решенията и протоколите за преоценка на ДМА съставляват частни документи, които доказват, единствено, че направените в тях изявления изхождат от лицето, сочено за техен автор, но не и верността на отразеното в съдържанието им. Още повече, че в конкретния случай, както доклада, така и решенията за преоценка са съставени след датата на завеждане на молбата по чл.625 от ТЗ и не кореспондират с останалите доказателства по делото. Ето защо, съдът намира, че не следва да се вземат предвид. Що се отнася до продължаването дейността на предприятието, счита, че не е определящ фактор при преценка неговата платежоспособност, поради което е неотносимо.

Водим от изнесените фактически и правни доводи, заключава, че са налице материалноправните и процесуални предпоставки за обявяване неплатежоспособността на „Топлофикация – Шумен „ ЕАД, гр. Шумен, с начална дата 01.01.2009 г., за откриване на производство по несъстоятелност на дружеството, назначаване на временен синдик, срещу възнаграждение, което определя в размер на 500.00 лева месечно, за налагане на запор върху движимото и недвижимо имущество на длъжника и определяне дата на първото събрание на кредиторите.

За временен синдик на дружеството, с правата по чл.635, ал.1 от ТЗ, съдът назначава Людмила Милчева Лозанова, с адрес: гр. София, кв. Лозенец, ул. Капитан Тодор Ночев № 32Б, партер,

вписана под № 150 в Списъка на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици, одобрен със заповед № ЛС-04-72/06.02.2006 г. на министъра на правосъдието, която да бъде уведомена, че в 3-дневен срок от съобщението следва да представи писмена декларация със съгласие за изпълняване функцията на временен синдик, в която да бъде отразено, че отговаря на изискванията на чл.655 от ТЗ и условията по чл.656 от ТЗ.

Първото събрание на кредиторите следва да бъде насрочено за 10.12.2013 г., от 14.30 часа.

По отношение искането на ищеца за постановяване прекратяване дейността на длъжника, съдът намира, че в хода на производството не се събраха доказателства, че продължаването ѝ би увредило масата на несъстоятелността, поради което приема, че молбата по чл.630, ал.2 от ТЗ се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Досежно искането на ищеца за продължаване действието на обезпечителните мерки по чл.629а, т.3 от ТЗ, счита, че не следва да се уважава, поради липса на обезпечителна нужда, доколкото, съгласно императивната разпоредба на чл.638 от ТЗ, с откриване на производството по несъстоятелност, всички образувани срещу длъжника изпълнителни дела, с изключение на тези срещу имущества по чл.193 ДОПК, се спират по силата на закона.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, на ищеца следва да се присъдят деловодни разноски в производството, в размер на б 4 552.60 лева. Молбата на същия за присъждане като разноски на сумите от 93.00 лева – за възнаграждение на вещо лице и 30 000.00 лева – внесено обезпечение е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, тъй като първата сума му е възстановена, а втората не съставлява разноски по смисъла на закона.

Водим от горното и на основание чл.630 от ТЗ, съдът

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на „Топлофикация – Шумен „ЕАД, със седалище и адрес на управление: гр. Шумен, ул. Съединение № 62А, ЕИК 127029454, представлявано от Димитър Иванов Зайков.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността – 01.01.2009 г..

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ на „Топлофикация – Шумен „ЕАД, със седалище и адрес на управление: гр. Шумен, ул. Съединение № 62А, ЕИК 127029454, представлявано от Димитър Иванов Зайков.

НАЗНАЧАВА за временен синдик на дружеството, с правата по чл.635, ал.1 от ТЗ, Людмила Милчева Лозанова, с адрес: гр. София, кв. Лозенец, ул. Капитан Тодор Ночев № 32Б, партер, вписана под № 150 в Списъка на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици, одобрен със заповед № ЛС-04-72/06.02.2006 г. на министъра на правосъдието, която да бъде уведомена, че в 3-дневен срок от съобщението следва да представи писмена декларация със съгласие за изпълняване функцията на временен синдик, в която да бъде отразено, че отговаря на изискванията на чл.655 от ТЗ и условията по чл.656 от ТЗ.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение за временния синдик в размер на 500.00 лева месечно.

ДОПУСКА ОБЕЗПЕЧЕНИЕ, чрез налагане на запор и възбрана върху движимото и недвижимо имущество на „Топлофикация – Шумен „ ЕАД, гр. Шумен.

ОПРЕДЕЛЯ дата на първото събрание на кредиторите на дружеството на 10.12.2013 г., от 14.30 часа, с място на провеждане зала № 7, намираща се на ет. II от сградата на Съдебна палата – Шумен, при дневен ред по чл.672, ал.1 от ТЗ.

ПРИЗНАВА за доказано направеното от ищеца „Булгаргаз „ ЕАД, гр. София оспорване на представените от ответника „ Топлофикация – Шумен „ ЕАД, гр. Шумен рамков договор от 11.12.2010 г., допълнително споразумение към договора от 18.02.2011 г. и джиро за залог.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на кредитора „Булгаргаз „ ЕАД, гр. София по чл.630, ал.2 от ТЗ, за постановяване прекратяване дейността на несъстоятелния длъжник.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на кредитора „Булгаргаз „ ЕАД, гр. София за продължаване действието на обезпечителните мерки по чл.629а, т.3 от ТЗ.

ОСЪЖДА Топлофикация – Шумен „ ЕАД, със седалище и адрес на управление: гр. Шумен, ул. Съединение № 62А, ЕИК 127029454, представлявано от Димитър Иванов Зайков, да заплати на „ Булгаргаз „ ЕАД, със седалище и адрес на управление: гр. София, община Столична, ул. Петър Парчевич № 47, ЕИК 175203485, представлявано от Димитър Иванов Гогов деловодни разноски в размер на 4 552.60 лева.

Решението подлежи на незабавно изпълнение.

Решението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от датата на вписването му в ТР, пред Апелативен съд – Варна, като обжалването не спира изпълнението му.

Препис от решението да се изпрати незабавно на Агенция по вписванията – София, за вписване в ТР.

След изтичане на предоставения на синдика 3-дневен срок, делото да се докладва.

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ:

ВЯРНО С ОРИГИНАЛЪТ

Секретар: _____

